

O chronickém únavovém syndromu jinak, než o něm mluví lékaři

Občan má právo žádat, aby zdravotní péče, kterou mu zdravotnictví poskytuje, odpovídala dosažené úrovni lékařské vědy. Toto právo přisuzují občanům mezinárodně platné dokumenty, které rozvíjejí právo na zdraví zaručované Ústavou. Platnost těchto dokumentů uznala i naše vláda. Pacientům s chronickým únavovým syndromem (CHÚS) se péče odpovídající dosažené úrovni vědy určitě nedostává. Současné zdravotnictví péči na takové úrovni v žádném případě neposkytuje, protože ani neví, jak by správná péče o pacienty s CHÚS měla vypadat..

Zdravotnictví dnes neléčí jinak, než chemicky syntetizovanými přípravky, a ty jsou v léčení CHÚS neúčinné, protože nepostihují vlastní příčinu nemoci. Lékařům začínají potíže s CHÚS při pokusech o stanovení diagnózy. Výukový systém na lékařských fakultách vede lékaře k přesnému „zaškatulkování“ nemocí podle učebnic. Překážkou těmto snahám jsou nemoci samotné, neboť se vyvíjejí podle přírody a ne podle učebnic. Při pokusech o stanovení diagnózy CHÚS vznikají problémy buď proto, že některé příznaky chybí, nebo naopak, protože o pacienta jsou některé příznaky navíc. Lékařům komplikuje život zařazování chorob do škatulek jen proto, že nic nevědí o příčině vzniku civilizačních chorob (CCH).

CHÚS patří mezi CCH. Jejich společným znakem je nález vyšší hladiny toxického metabolitu homocysteinu (Hcy) v krvi pacientů, než u zdravých kontrol. Tato věta lékařům nic moc nenapovídá, protože lékařsko-farmaceutická lobby před nimi zatajila celý objev příčiny vzniku CCH. Biochemická podstata poruchy, která spouští mechanismy, na jejichž konci vznikají jednotlivé CCH, je popsána v minulých článcích.

Mezi takto spuštěné mechanismy patří neurotoxické působení Hcy a porušení imunity. Každý z těchto mechanismů má více pestrých projevů, které se mezi sebou libovolně kombinují a lékařům pak působí potíže s určením diagnózy. Ještě horší je pro lékaře, když porucha v metabolizaci Hcy vyvolá navíc příznaky některého neurologického, nebo revmatického onemocnění.

Lékaři by nejprve měli dostat do povědomí, že nahromaděný Hcy se projevuje jako toxická látka a vnímat, jaké jsou důsledky jeho působení. Dobře je to patrné z tabulkového znázornění fází vývoje CCH, které ukazujeme ve videonahrávkách (Cesty k sobě a YouTube) a v příloze tohoto článku.. V tabulce jsou vidět vedle sebe jednotlivé anomální děje, které porucha v metabolizaci Hcy spouští: poškození enzymů, zesílenou tvorbu volných radikálů, poškození mitochondrií, neurotoxické působení, porušování vláken vaziva a vazivových tkání, zvyšování kyselosti krve, porušení syntézy bílkovin a DNA a již zmíněnou neurotoxicitu.

V návaznosti na tyto prvotní změny se objevují jako další systémová poškození, zejména poruchy imunity: alergie, astma, atopický ekzém, imunokomplexy, autoimunitní onemocnění ale také zvyšování krevního tlaku, nebo poškození jater a krevetvorby..

Z uvedeno je patrné, že bez průpravy o mechanismech, které dávají vznikat CCH, nemají lékaři možnost chápat CHÚS a pestrost příznaků, které se u něho objevují jako doprovod. Horší potom je, jak mnozí z lékařů reagují když výsledky vyšetření jsou negativní a pacient popisuje, jak jeho obtíže neustupují, nebo dokonce zesilují a požadují účinné léčení. Jako únik z potíží, se kterými si nevědí rady, pak lékaři volí doporučení k psychiatrickému vyšetření.

To vše vede k úvahám o tom, kterak zdravotnictví neplní u civilizačních chorob společenskou zakázku: vyléčit v případě, že člověk onemocní. Dnešní lékaři tuto zakázku buď vůbec nevnímají, nebo ji berou jen jako „povinnost léčit“. Většinou si nepřipouštějí, že mají „povinnost vyléčit všude, kde to dosažený stupeň vědeckého poznání umožňuje“. Problém

vzniká z toho, že léčení příčiny je mimo obzor jejich poznání, které jim umožnila lékařská fakulta, na které vystudovali.

Mělo by patřit k občanovu právu na zdraví, aby jako pacient byl léčen kauzálně (způsobem, který postihuje příčinu jeho choroby). Zdravotnictví nenaplnuje tento prastarý požadavek nejen u CHÚS, ale v naprosté většině případů dalších chronických onemocnění, které patří mezi CCH. Zdravotnictví léčí všechny tyto nemoci pouze symptomaticky. Symptomatické léčení znamená, že pacient je léčen prostředky, které potlačují určitý příznak (symptom) nemoci, ale které neovlivní vlastní příčinu, která nemoc vyvolala. Protože bez cíleného potlačení příčiny choroby nemůže dojít k jejímu vyléčení, má pacient právo kauzální léčení vyžadovat všude tam, kde pro to existují potřebné poznatky. A právě CHÚS je jedno z onemocnění, pro jehož účinné léčení poznatky existují. Pacient má tedy právo jejich užití nárokovat.

Jiná věc je, že je praktičtí lékaři, ani ambulantní specialisté neznají. Převažujícím důvodem jejich neznalosti je dlouhodobé úsilí části lékařských kapacit oddělit „řadové“ lékaře od informací o tom, co je vlastní příčina CCH a jak je kauzálně léčit. A jaký k takovému informačnímu omezení mají naši špičkoví odborníci důvod? Nechtějí přijít o peníze a další výhody, které jim plynou od dealerů farmaceutických firem za zajišťování odbytu léků. Tento příjem by se ztenčil, nebo se i zastavil, kdyby lidé byli zdravější – a to by se stalo v případě širšího využívání poznatků o Hcy. Pro manažery a dealery farmaceutických firem je rozšiřování těchto poznatků nežádoucí a vynakládají značné peníze na opatření, která mají jejich rozšíření zabránit.

K většímu využití objevu příčiny CCH mohou přispět právníci. Upozornili na paragrafy medicínského práva, podle nichž se poškození a neúspěšně léčení pacienti mohou domáhat naplnění svého práva na zdraví: V Trestním řádu je ustanovení, které nutí lékaře, aby se přeorientovali na skutečně kauzální léčení. To by ale lékaři napřed museli odklonit svoji důvěru od autorit, na které mylně spoléhali jako na zdroje kvalitních informací.

Nespokojenost lidí s výsledky práce zdravotnictví narůstá. V případech nekauzálního léčení CCH hrozí lékařům nemilosrdný dopad ustanovení o trestní odpovědnosti za zanedbání péče. Ta hrozí v případě, že je lékař neúspěšný v léčení pacienta proto, že nevyužil všech možností, které lékařská věda nabízí ke kauzálnímu léčení, tedy i poznatků o Hcy, jehož koncentraci v krvi můžeme měřit.

Je žalovatelné, když lékař, nebo zdravotnické zařízení léčí pouze s využitím chemicky syntetizovaných léků, nebo jinými postupy, které také nepostihují vlastní příčinu nemoci. Žaloba za poškození pacienta je možná ve všech případech, kdy lékař, nebo zdravotnické zařízení sice léčí, ale bez snahy vyléčit. Poznatky o Hcy jsou v těchto případech hlavní položkou v nabídce vědců, kterou lékaři nevyužívají.

Nemilosrdnost medicínského práva je ve výkladu, že není důležité zda lékař věděl, nebo nevěděl, ale, že rozhodující je, zda vědět mohl. Je v zájmu všech pacientů, aby se lékaři tuto informaci dozvěděli. Ministerstvo zdravotnictví zatím nereagovalo na upozornění, že tato hrozba existuje a že by o ní mělo lékaře informovat.

Mezi pacienty se zrodil nápad, že je možné ignorovat Ministerstvo zdravotnictví, farmaceutické firmy a lékaře, kteří slouží jejich zájmům. Říkají: „Víme o poznacích z objevu příčiny CCH a víme, že to jsou platné přírodní zákony, tak je využijeme v *paralelní péči o zdraví* a budme zdravější!“ Tuto myšlenku lze brát jako projev uvědomění si nebezpečí, které představuje cosi s konspiračním charakterem, co se snaží určovat, že lidé

musejí dříve, nebo později, onemocnět na některou z CCH. Je v tom i pochopení důvodu konspirace: zabezpečení odbytu chemicky syntetizovaných léků.

Pokusy zavést využívání poznatků o Hcy v českém zdravotnictví „slaví“ letos patnácté výročí. Bylo to období hledání partnerů, kteří by pomáhali poznatky ověřovat a šířit. Další ověřování je zbytečné. Jednotlivé vědecké práce totiž obsahují potřebné důkazy účinnosti, to jen lékaři je nečetli a proto je neznají.

Hrozba žalob pravděpodobně přiměje lékaře „vrátit se“ do 1. ročníku studia medicíny, aby si osvojili doplňující poznatky z biochemie a fyziologie, které přineslo objevování Hcy při studiu homocyst(e)inurie. Jen tak si vytvoří předpoklady pro naučení se léčit CCH kauzálně. To je důvod pro vznik 4. lékařské fakulty v Praze, byť pouze virtuální.

Do doby, než začnou CHÚS pravidelně a účinně léčit všichni lékaři, mohou pacienti konzultovat své zdravotní problémy večer 20,30 – 22,00 na tel. 607 689 959. Informace o možnostech léčení a nedeformované informace o Hcy ve vztahu k CHÚS a dalším CCH jsou na www.karelerben.cz.

Potlačování pravdivých informací o Hcy a CCH se začíná brát jako projev lidské neslušnosti lékařů, kteří se na tom podílejí. To platí i o autorech dezinformací, kteří předstírají chránění pacientů před „škodlivým“ používáním vitamínů, které ve skutečnosti jsou životně důležité, neboť nahrazují jejich deficit ve stravě. Rozmlouvat lidem nahrazování přírodních vitamínů, které v důsledku lidské činnosti chybějí v jejich tradičních zdrojích, je čin hodný odsouzení jako nepřátelský akt proti lidskosti.

Naopak, projevem lidské solidarity je rychlé šíření těchto informací mezi co největší počet lidí.

MUDr. Karel Erben
primář poradny pro civilizační choroby,
R.M.A. Centrum, Praha 7, Dukelských hrdinů 17